

Zápis textových změn, různočtení a další označování v Komentáři

Jde zejména o popsání geneze textu, rukopisné varianty, časopisecké aj. vydání, první knižní vydání a další vydání. Dále o zápis textových variant a popis úprav a emendací, které provedl editor.

„Epický“ zápis vs. „technický“ zápis.

Příklady: „V prvním dvojverší Hrubín v 1. vydání změnil zájmeno *tohle*...“

„112, 7: chroustí (1., 2. vyd.)] chroustův (čas.)“

Dáváme přednost technickému zápisu. Epický zápis je možné používat při zevrubnějším komentáři a hodnocení změn v textu: „Zdánlivě drobné zásahy, které autor provedl, jsou příznačné směřováním k lakoničnosti a kondenzaci.“

Zkratky

Časopisecké znění: čas.

Číslo: č.

Zásahy editora: ed.

Nahrazení starší verze novější: **m.** (tučně)

Nová řádka, nový verš: /

Nová strofa: //

Nový odstavec v próze: ¶

Ročník: roč.

Rukopis: ruk.

Řádka: ř.

Stránka: s.

Verš: v.

Vydání: vyd., 1. vyd., příp. BN³ (3. vydání *Básní noci*)

Další zkratky, např. názvy vydávaných knih (např. PMZM = Pět minut za městem), individuálně.

Jinak obecně nadmíra zkratek není dobrá, text tím ztrácí na sdělnosti. Vzniká tak opačný extrém epického zápisu.

Postup od starších verzí k novějším nebo od novějších verzí ke starším

Preferujeme postup od novější ke starší verzi a značku **m.** (místo):

„uličky úzké – dech se úží, / na slunce bys žaloval“ **m.** „uličky úzké, že až dech se úží, / musíš v nich zůstat stát / a chce se ti na slunce žalovat“

Nedoporučujeme používat značky > <

Alternativní způsob zápisu textových změn:

„112, 7: hlemýždí (2. vyd.)] chroustí (1. vyd.)] chroustův (čas.)] chroustí (ruk.)“

Ten zápis má výhodu, že umožňuje zaznamenat více změn v jedné pasáži v jednom zápisu, od rukopisu před časopisecké znění, po první a druhé vydání atd.

Další označování

Označení stránky, řádky nebo verše: 217, 12 (ne 217:12, ne s. 217, ř. 12)

Vynechávky v uváděném textu označujeme: [...], ne ... ani (...)

Kurziva: označujeme jen změněná místa:

„zlé stopy uvidím“ **m.** „zlé tóny uvidím“

V Komentáři lze použít kurzivu na zvýraznění (ne tučné a rozhodně ne proložené písmo).

V Ediční zprávě se kurzivou také uvádějí příklady („ponecháváme slovesné podoby *otevrou*, *pootevrou*“), dále např. označení jako „předpony *s-*, *z-*“, „infinitivy na *-ti*“ apod.

Kurzivou označujeme názvy děl (*Staré pověsti české*), knižních publikací (*Čtení o jazyce a poezii*) včetně nevydaných děl, rovněž podtituly píšeme kurzivou, zkratky děl ne kurzivou (LČK = *S lodí jež dováží čaj a kávu*), antikvou bez uvozovek označujeme názvy básní, povídek, periodik, části či kapitoly knihy apod.

Citáty v textu uvádíme v uvozovkách, ne v kurzivě bez uvozovek.

Uvozovky v uvozovkách: Petr to potvrdil: „Pepa říkal: „Franta je kanón.““

Rozdělení veršů píšeme s lomítkem a mezerami po obou stranách: „Hali beli halíky / kočky vaří knedlíky“. Rozdělení strof: //. Rozdělení odstavců v próze: ¶.

Psaní básní (povíděk) bez názvů v Obsahu a Komentáři: v Obsahu * * * (jako v textu), v Komentáři * * * (Ve vlnách bijících...).

Úplné odkazy k časopisům a dalším periodikům:

časopisecký text:

Komenda, Petr: „Halasovy tvůrčí postupy po roce 1935“, *Slovo a smysl* 4, 2007, č. 7, s. 123–138.

monografie:

Bartoš, Otakar: *Lounsko v díle básníků*. Ústí nad Labem: Krajské nakladatelství 1960.

Halas, František: „A co?“, in týž: *A co básník*. Dílo Františka Halase 3, ed. Ludvík Kundera. Praha: Československý spisovatel 1983.

Pro použití uvnitř Komentáře (kde neužíváme pro vyznačování názvů článků uvozovky a pro vyznačování názvů periodik kurzivu):

...Báseň vyšla na jaře roku 1922: Host 2, 1922/1923, č. 8, s. 223–224.